

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Den nugældende Lov om Naturfredning af 8. Maj 1917 traadte i Kraft den 1. Juli 1917. Da der i den siden 1917 forløbne Tid var fremkommet forskellige Ønsker om Ændringer i Loven, fremsatte Regeringen i Rigsdagssamlingen 1925—26 Forslag til en ny Lov om Naturfredning. Lovforslaget, der fremsattes i Folketinget, blev ikke færdigbehandlet i dette Ting; det paagældende Folketingsudvalg afgav den 31. Marts 1926 Beretning, jfr. Rigsdagstidende 1925—26, Tillæg B., Sp. 2657 ff. Lovforslaget blev derefter i uændret Skikkelse paany fremsat den 6. Oktober 1926 i Folketinget (Rigsdagstidende 1926—27, Tillæg A., Sp. 2435), hvor det kom til 1ste Behandling og blev henvist til et Udvalg. Paa Grund af Folketingets Opløsning den 1. December 1926 blev Lovarbejdet standst.

I Januar 1931 udbad Justitsministeriet sig en Udtalelse fra Danmarks Naturfredningsforening om, hvilke Erfaringer Foreningen havde gjort med Hensyn til Værdien af Loven af 8. Maj 1917, og hvilke Ændringer i Loven Foreningen eventuelt maatte anse for paakrævede. Ministeriet modtog derefter fra Naturfredningsforeningen et af den udarbejdet Udkast til en ny Naturfredningslov med tilhørende Bemærkninger. Dette Udkast, der findes trykt i Foreningens Aarskrift 1931—32, bygger i vidt Omfang paa det ovennævnte Regeringsforslag, hvorhos der paa flere Punkter er taget Hensyn til de Folketingsudvalgets Beretning af 31. Marts 1926 vedføjede foreløbige Ændringsforslag; men Udkastet, som i videste Omfang har taget Hensyn til de Ønsker, der er fremkommet fra Fredningsnævnene, indeholder tillige adskillige helt nye Bestemmelser. Det foreliggende Lovforslag er udarbejdet paa Grundlag af det nævnte Udkast, i hvilket der dog er foretaget forskellige Ændringer og Tilføjelser, bl. a. under Hensyn til de af Fredningsmyndighederne indhøstede praktiske Erfaringer.

De i nærværende Forslag foreslaaede Ændringer i den nugældende Lov tilsigter navnlig at udvide Lovens Omraade og at lette Anvendelsen af dens Bestemmelser. Der indføres Fredning af alle jordfaste Oldtidsminder, Regulering af Bebyggelsen ved Strandbredder og Skove og af Afløb til Søer, Aaer og Fjorde, Forbud mod Friluftsklamer og mod Tilsmudsning af Naturen. Befolkningens Adgang til Strandbredder udvides, og

der gives Bestemmelser om Byggelinier langs Strandbredder og Skove. Det foreslaas endelig, at visse Bestemmelser om Fredning, Færdighedsret o. a. umiddelbart skal komme til Anvendelse paa de af de paagældende Bestemmelser omfattede Omraader, uden at Fredningsnævnet først skal træde i Virksomhed.

Der vil nedenfor i Bemærkningerne til de enkelte Paragraffer blive gjort nærmere Rede for Forskellighederne mellem Lovforslaget og den nugældende Lov.

Til § 1.

Denne Paragraf svarer til den nugældende Lovs § 1. Dog har man i 1ste Stykke efter Ordet „Skønhed“ indføjjet Ordet „Beliggenhed“, hvorhos man for at fjerne Tvivl om Omfanget af den i 1ste Stykke herefter indeholdte Bestemmelse om Fredning af „Omraader, som paa Grund af deres Skønhed, Beliggenhed eller Ejendommelighed har væsentlig Betydning for Almenheden“, udtrykkeligt har udtalt, at Bestemmelsen omfatter „Omraader, som paa Grund af Udsigter, Beplantninger, Træer, Trægrupper, Stengærder, levende Hegn eller lignende har saadan Betydning“. Der nævnes her nogle praktisk vigtige Eksempler paa Forhold, der kan begrunde, at et Omraade fredes. Da de i nogle Egne saa typiske Stengærder og levende Hegn i Nutiden staar i Fare for at forsvinde, kan der saaledes ofte være Grund til at frede et Omraade, hvor de findes.

I Paragraffens 2det Stykke har man til „videnskabelige Hensyn“ føjjet „undervisningsmæssige“.

I Paragraffens 3die Stykke er Ordene „Skove og“ udeladt som Følge af Bestemmelserne i Lovforslagets § 24.

Til § 2.

De i denne Paragraf foreslaaede Bestemmelser om Fredning af alle jordfaste Oldtidsminder er nye. Den tidligere almindelige Frygt hos Befolkningen for at forstyrre Oldtidsminder er forsvundet, og den intensive Udnyttelse af Jordarealet og den stærke Brug for Sten til Anvendelse til Vejmateriale og andet bevirker, at stadig flere og flere Oldtidsminder ødelægges eller forsvinder. Da Oldtidsminderne har en betydelig landskabelig og historisk Værdi, maa det anses for paakrævet at sikre